

ژنرال جنگ دوست منصوب بایدن، پساپشت جنگ ترامپ با ایران^۱

برانکو مارچتیچ

سید سجاد هاشمی نژاد

مقدمه‌ی مترجم: این متن، فارغ از نتیجه‌گیری‌های نویسنده در بند آخر، که قابل مناقشه و شاید قدری شتاب‌زده‌اند، شواهد مهمی از نگاه پنتاگون به ایران و انگیزه‌های نظامی و راهبردی پساپشت جنگ اخیر علیه ایران را برملا می‌کند. محوریت این متن با سخنان، عملکرد و رویکرد ژنرال کوریلا است، فرمانده سنتکام (CENTCOM - فرماندهی مرکز). سنتکام یکی از یازده نهاد «فرماندهی یکپارچه‌ی رزمی» در وزارت دفاع آمریکا است که «ناحیه‌ی مسئولیت» آن در «مرکز» نقشه‌ی جهان - بنا به تقسیمات خاص پنتاگون - قرار می‌گیرد، جایی در میان «فرماندهی آفریقا»ی وزارت دفاع و «فرماندهی اقیانوس هند و آرام» آن. ناحیه‌ی مسئولیت سنتکام، مشخصاً ۲۱ کشور را شامل می‌شود که همگی در نزدیکی ایران هستند: از مصر و اردن و اسرائیل و لبنان و عربستان و یمن در غرب، تا تاجیکستان و قرقیزستان و قزاقستان و افغانستان و پاکستان در شرق، و البته خود ایران نیز. این نهاد فرماندهی، یکی از تعیین‌کننده‌ترین نهادهای فرماندهی رزمی در وزارت دفاع آمریکا است و دست‌کم دو بار، کسانی که مسئولیت سنتکام را بر عهده داشته‌اند، بعداً به سمت وزیر دفاع آمریکا برگزیده شده‌اند.

بیست ماهی که به ماه ژوئن امسال منتهی شده بودند، همگی ماه‌هایی خونین برای خاورمیانه به شمار می‌آمدند. هزاران نفر در جنگ اسرائیل علیه لبنان کشته شدند، جنگی که در آن محله‌ها و شهرک‌هایی کامل، به ویرانه تبدیل شدند. عملیات تغییر رژیم در سوریه، شخصی را به قدرت رساند که سابقاً رهبر القاعده بوده؛ کسی که به سرعت شروع به تجاوز^۲ به حقوق اقلیت‌ها کرد.^۳ چندین بار می‌رفت تا جنگ

منطقه‌ای آغاز شود، چرا که اسرائیل می‌کوشید ایران را به ورود به جنگی تمام‌عیار تحریک کند. و البته، یک نسل‌کشی در غزه در جریان بود، که در آن، فهرست جنایات^۴ از موکت بمباران^۴ کردن مناطق غیرنظامی و تخریب عمدی بیمارستان‌ها، به قحطی دست‌پخت اسرائیل و آمریکا و تیراندازی هرروزه به فلسطینیان گرسنه‌ای رسیده که در تلاشند به اقلام کمک‌های بشردوستانه دست یابند.

این همه اما، برای فرمانده سنتکام، مایکل کوریل، چیز دیگری بود: یک «فرصت».

روز دهم ژوئن، یعنی درست در همان روزی که داندل ترامپ صدها موشک را برای آماده‌سازی^۵ جهت حمله‌ی پیش‌روی اسرائیل به ایران، به اسرائیل منتقل کرده بود^۵، مایکل کوریل، که حالا دیگر به یکی از مشاوران کلیدی و حامی جنگ رییس‌جمهور بدل شده بود^۶، به کمیته‌ی خدمات مسلح مجلس نمایندگان گفت: «ایران اکنون از هر زمانی در چهل سال گذشته، در موضع استراتژیک ضعیف‌تری قرار دارد»^۷.

طی ادای شهادت کوریل [در پیشگاه این کمیته]، واژه‌ی «فرصت» بارها و بارها تکرار شد. در یک اظهاریه‌ی مکتوب دیگر در همان روز، این واژه بیش از بیست بار به کار رفته بود: ماه ژوئن حامل فرصتی «تاریخی»، «بی‌سابقه» و بی‌نهایت بزرگ برای پیشبرد چشم‌انداز ایالات متحده برای خاورمیانه برشمرده شده بود.^۸

چنان که کوریل شرح می‌داد، وضعیتی که نزد بسیاری از جامعه‌ی جهانی این‌چنین بود که یک اسرائیل لجام‌گسیخته دارد به همسایگانش حمله می‌کند و حقوق بین‌الملل را به هیچ می‌گیرد، نزد کوریل سلسله‌ای از پیروزی‌های راهبردی برای ایالات متحده به شمار می‌آمد. تخریب نظام‌مند متحدان منطقه‌ای ایران به‌دست اسرائیل، موجب تضعیف این کشور و ایزوله شدن آن در حیاط‌خلوت‌های خودش شده بود، و «پنجره‌ی فرصتی راهبردی» را برای ایالات متحده ایجاد کرده بود تا منافع محوری خود در منطقه را تأمین کند — که یعنی «حفاظت از وطن، تأمین رونق اقتصادی، تحقق آزادی عبور و مرور دریایی، و پیشگیری از یک ایران مسلح به تسلیحات هسته‌ای»

مورد آخر، آخرین مهره‌ی دومینویی بود که بنا بود بیفتد. کوریل، در هر دو اظهاریه‌اش در این روز، و در شهادت‌هایی که طی سالیان در پیشگاه کنگره ادا کرده بود، به‌وضوح روشن کرده بود که ایران را «به‌تنهایی، بزرگترین بازیگر شریر در منطقه» می‌بیند و مبارزه با آن را مأموریت محوری و همچنان-باقی نهاد فرماندهی

خودش، از زمان تأسیسش در چهل سال پیش، می‌داند. حالا، در حالی که فقط چند ماه تا زمان بازنشستگی ژنرال کوریلای باقی مانده، او زمان محدودی داشت تا بتواند این مورد آخر و مهم‌ترین مورد را [در فهرست برنامه‌هایش] تیک بزند.

کوریلای، در آن روز در اوایل ماه ژوئن، به کمیته‌ی مجلس نمایندگان چنین گفت: «در حالی که رو به سوی رفتن دارم، عرضم این است که به‌ندرت زمانی حاوی فرصتی عظیم‌تر از لحظه‌ی حاضر پیش روی ما قرار گرفته که در آن بتوانیم از آن منافع ملی [گفته‌شده] حفاظت کنیم؛ اما فقط و فقط به‌شرطی که شجاعت گام نهادن در این پنجره [ی فرصت] را داشته باشیم.»

با نگاهی به عقب، می‌شود دید که این واژگان کوریلای نشانه‌ای شوم از کاری بود که وی داشت در پشت صحنه انجام می‌داد. سلسله‌ای از گزارش‌های اخیر^۹، کوریلای را^{۱۰} کسی معرفی کرده‌اند^{۱۱} که چه‌بسا نیروی محرکه‌ی اصلی جنگ با ایران^{۱۲} در درون دولت [ترامپ]^{۱۳} بوده^{۱۴}؛ یکی از متحدان نزدیک اسرائیل در کاخ سفید دانلد ترامپ که نفوذی نامعمول بر رییس‌جمهوری پیدا کرده – که تا حدی به لطف بی‌کفایتی و درهم‌ریختگی درون پنتاگون است، تا حدی بابت جذابیت شخصیتی وی نزد ترامپ، و تا حدی بابت ترفندهای داخلی مشاوران جنگ‌طلب‌تر درون کاخ سفید. گزارش شده که اسرائیل نمی‌خواست بدون حضور کوریلای و دسترسی او به گوش ترامپ، به ایران حمله کند.^{۱۵}

فهم چرایی این امر مشکل نیست. مروری بر شهادت‌های کوریلای نزد کنگره طی سالیان نشان می‌دهد که او مدت مدیدی است که از تهدید ایران و برنامه‌ی غنی‌سازی هسته‌ایش دم زده و استدلال کرده که اقدام نظامی، مؤثرترین راه برای مواجه شدن با این کشور است. اما تمرکز کوریلای بر ایران، بخشی از یک تصویر بزرگ‌تر است. عقیم‌سازی ایران بخشی از چشم‌اندازی وسیع‌تر است که هدفش مقابله با برآمدن چین و حفظ جای پای ایالات متحده در خاورمیانه در دل جهان چندقطبی پیش‌روست.

نامزدی کوریا برای رهبری سنتکام در بزنگاهی خوش‌یمن رخ داد. «منطقه‌ی مرکزی» ارتش آمریکا، که حوزه‌ی تحت نظرش از شمال آفریقا تا آسیای مرکزی و هرچه میان این دو هست را شامل می‌شود، اسرائیل را شامل نمی‌شد، عمدتاً به خاطر روابط سرد این کشور با شرکای عرب واشنگتن. اما با گرم‌تر شدن این روابط، که تا اندازه‌ای به علت امضای پیمان‌های ابراهیم بود، ترامپ در ژانویه‌ی ۲۰۲۱ کشور اسرائیل را هم به «ناحیه‌ی مسئولیت» سنتکام منتقل کرد. این امر موجب شد تا کوریا - که یکی از اعضای وزارت دفاع اسرائیل وی را «چهره‌ای بسیار حامی اسرائیل» توصیف می‌کند^{۱۶} - مسئول ادغام اسرائیل در راهبرد نظامی کلی موجود [آمریکا] در قبال این منطقه بشود.

این راهبرد نظامی تا حد زیادی بر ایران متمرکز بود، خصوصاً در دوره‌ی تصدی کوریا. کوریا بعدتر گفت: «فرماندهی مرکز (=سنتکام) برای تقابل با نفوذ رژیم انقلابی‌ای که در تهران قدرت را به‌دست گرفته بود، تشکیل شد. این مأموریت در ذات خود هنوز هم تغییری نکرده است. همچنان، تمرکز بر ایران است.»^{۱۷}

از زمان جلسه‌ی رأی اعتماد به وی در فوریه‌ی ۲۰۲۲ [در دولت بایدن]^{۱۸}، که در آن کوریا ایران را به مثابه‌ی «عامل بی‌ثبات‌ساز شماره‌ی یک اکنون خاورمیانه، بابت رفتارهای شریانه‌اش» توصیف کرد، تا همین ماه جاری، کوریا بر تهدید برآمده از ایران اصرار داشته است.

زمانی، وی هشدار داد که: «ایران ۲۰۲۳ ایران ۱۹۸۳ نیست. در حقیقت، ایران امروز به‌شکلی تصاعدی از حیث نظامی توانمندتر از آن چیزی است که حتی پنج سال پیش بوده. اکنون، بزرگترین ریسک از جانب ایران متوجه ماست. به همین دلیل اولویت شماره‌ی یک ما پس راندن آنهاست.»

به طور خاص، آنچه سوداهای هسته‌ای ایران نامیده می‌شد، بیشترین تهدید را ایجاد می‌کرد.

کوریا علاقه داشت بگوید که «ایرانی که سلاح هسته‌ای داشته باشد، یک‌شبه و برای همیشه خاورمیانه را تغییر خواهد داد».^{۱۹} [می‌گفت که] این امر باعث آغاز رقابت تسلیحات هسته‌ای در منطقه می‌شود و این کشور را «از یک دل‌نگرانی منطقه‌ای به یک معضله‌ی جهانی» بدل می‌کند. اما حتی صرفاً «کشوری در

آستانه‌ی هسته‌ی بودن»، از آنجا که باعث گستاخ‌تر شدن رهبری ایران می‌شد، عاملی بی‌ثبات‌ساز بود. اصرار کوریا بر این بود که «نباید اجازه دهیم یک ایران مسلح به سلاح هسته‌ای به وجود بیاید».

طی این فرایند، کوریا اغلب در توصیف تهدید هسته‌ای ایران، از ارزیابی‌های نظامی و اطلاعاتی پا را فراتر گذاشته است. او در مارس ۲۰۲۳ به کمیته‌ی خدمات مسلح سنا گفت که ایران می‌تواند «در کمتر از ۱۴ روز مواد شکافت‌پذیر کافی برای ساخت سلاح هسته‌ای را تولید کند».^{۲۰} با این حال، پنج‌ماه پیشتر، خود اداره‌ی «راهبرد دفاع ملی»^{۲۱} پنتاگون – که کوریا طی سالیان بارها در ادای شهادت‌هایش به آن ارجاع داده – و واحد «مروری بر مواضع هسته‌ای»^{۲۲} پنتاگون، هر دو نتیجه‌گیری کرده‌اند که ایران در پی سلاح هسته‌ای نیست.^{۲۳}

در ژوئن امسال، کوریا مدعی شد که ایران «فقط چند قدم تا دست‌یابی به آستانه‌ی ۹۰ درصدی لازم برای تسلیحاتی‌سازی فاصله دارد» و می‌تواند «در عرض حدود یک هفته اولین ۲۵ کیلوگرم از مواد درجه‌ی تسلیحاتی‌اش را تولید کند» – نقل‌قولی که کاخ سفید بعداً آن را گزینش و توییت کرد^{۲۴} تا از آن برای توجیه حمایتش از جنگ اسرائیل در هفته‌ی گذشته، استفاده کرده باشد.

با این وجود، چند ماه قبلتر، واحد اطلاعاتی ارزیابی تهدیدات ایالات متحده به این نتیجه رسیده بود که «ایران در حال ساختن سلاح هسته‌ای نیست و رهبر معظم خامنه‌ای اجازه‌ی شروع برنامه‌ی تولید سلاح هسته‌ای که در سال ۲۰۰۳ آن را تعلیق کرد را نداده است»^{۲۵}، نتیجه‌گیری‌ای که در روزهای پس از حمله‌ی اسرائیل هم، مقامات اطلاعاتی مجدداً بر آن تأکید کردند^{۲۶}، مقاماتی که می‌گفتند چیزی در حدود سه سال طول می‌کشد تا ایران بتواند سلاح هسته‌ای بسازد.^{۲۷}

کوریا در جلسه‌ی رأی اعتمادش در سال ۲۰۲۲، بیانی ظریف و ابهام‌آمیز را درباره‌ی «برنامه‌ی جامع اقدام مشترک» (برجام)، یعنی توافق هسته‌ای ایران، به کار گرفت. او، وقتی مجالی برایش فراهم کرده بودند تا بازگشت به برجام را تصدیق کند، صرفاً گفت که «حامی هر توافق اعمال‌شدنی که توانایی تهران برای دستیابی به تسلیحات هسته‌ای را محدود کند» خواهد بود. ولی وقتی سناتور جمهوری خواه، جیمز اینهوف درباره‌ی تلاش رییس‌جمهور وقت، بایدن، برای بازگشت به چیزی که وی «توافق مشکل‌ساز با ایران»

می‌نامیدش، پرسید و از خطرات ادعایی «میلیاردها دلاری که کاهش تحریم‌ها»ی حاصله برای تهران می‌توانستند به همراه داشته باشند سخن راند، کوریا این بار از پرسش نگریخت، بلکه سؤال اینهوف را دوباره در مقام پاسخ به وی برگرداند:

«سناتور، در صورت کاهش تحریم‌ها، این خطر هست که ایران بخشی از آن پول را برای حمایت از نیروهای نیابتی‌اش و حمایت از تروریسم در منطقه به کار بگیرد؛ و اگر چنین کند، ریسکی که نیروهای ما در منطقه با آن مواجه هستند می‌تواند افزایش یابد.»

هرگاه از کوریا درباره‌ی عملیات احتمالی نظامی علیه برنامه‌ی غنی‌سازی ایران پرسش شده، وی از پاسخ استنکاف کرده و خواستار آن شده که این گفتگوها بمانند برای محیط‌های طبقه‌بندی‌شده. اما گرایش او آن بوده که استدلال کند که حملات نظامی منظم علیه ایران برای منضبط نگه داشتن آن ضروریست. او صریحاً ترور ژنرال ایرانی، قاسم سلیمانی، در سال ۲۰۲۰ به دستور ترامپ را تصدیق کرده («من هم اگر بودم این عملیات حمله را انجام می‌دادم») و تأیید کرده که این ترور «موجب بازدارندگی» بوده، تروری که می‌رفت تا به آغاز جنگی میان ایالات متحده و ایران منجر شود.

او سال گذشته استدلال کرد که «کلید ایجاد بازدارندگی در برابر ایران این است که ایران دریابد اقداماتش عواقبی به دنبال خواهد داشت»^{۲۸} و ضمناً تذکر داده که «بازدارندگی همیشه زمانمند است». او گفته که «برای آن که ایران بتواند رفتار شریrane‌اش را پایان دهد، باید هزینه‌ای به او تحمیل شود»؛ این سخن کوریا به حملات اوایل سال ۲۰۲۴ به هشتادوپنج هدف در سرتاسر عراق و سوریه اشاره داشت «که باعث شد توقف کنند، و [در نتیجه، اکنون] دوره‌ای از بازدارندگی در عراق و سوریه ایجاد شده است». کوریا در آغاز همین ماه [ژوئن جاری] همچنان همین استدلال را می‌کرد، آنگاه که نوشت «بازدارندگی پایدار درباره‌ی ایران مستلزم اقدامات مکمل نظامی و بیناسازمانیست که نشان دهند اراده‌ای برای حسابرسی به کرده‌های ایران در کار است.»

اسرائیل، بخشی کلیدی در این نمایش اراده است.

عشق و شراکت

گزارش‌های پرشماری ذکر کرده‌اند که کوریلای تعلق‌خاطری شخصی در قبال اسرائیل و مقامات نظامی‌اش پیدا کرده است. به گفته‌ی اسرائیل هیوم، روزنامه‌ی حامی بنیامین نتانیاهو^{۲۹} که مالکیت آن با میلیاردی پشتیبان مالی ترامپ، میریام ادلسون است، کوریلای از مکان وقوع کشتارهای ۷ اکتبر دیدن کرده^{۳۰} و عمیقاً تحت تأثیر صحنه‌های وحشت‌باری قرار گرفته که در آنجا دیده؛ و در پی آن، بی‌درنگ به اسرائیل گفته که هر حمایتی لازم باشد را از برنامه‌ای که اسرائیل در پیش دارد، انجام خواهد داد.

در ضمن، همین روزنامه گزارش داده که کوریلای به طور خاص با یک اسرائیلی پیوند مستحکمی برقرار کرده: فرمانده کل ارتش اسرائیل (IDF)، نایب‌ژنرال هرتری هالوی، که رابطه‌ی میان این دو بعد از حمله‌ی [هفت اکتبر] به چنان دوستی نزدیکی تبدیل شده که یک منبع آن را برای این روزنامه با واژه‌ی «عشق» توصیف کرده.^{۳۱} در یک‌سال‌ونیم متعاقب حمله، این دو با هم از نزدیک کار کردند و تا زمان استعفای هالوی در ماه مارس امسال، تقریباً هرروز گفتگو می‌کردند.

اما، این امر هم حقیقت دارد که نقش اسرائیل برای کوریلای واجد اهمیت عملی نظامی هم هست. کوریلای توضیح داده که سستکام کارش را «از طریق شرکایمان که بناست سازه‌های منطقه‌ای بازدارندگی در برابر ایران باشند» پیش می‌برد، و به اضافه‌شدن اسرائیل به مجموعه‌ی شرکایش [در ناحیه‌ی مسئولیت سستکام] واکنش پر شور و احساس نشان داده. او گفته [که این افزوده شدن] «از هر نظر آورده‌ی مثبت داشته»، و «قدرت هوایی در کلاس جهانی» اسرائیل و «توانمندی سترگ» آن را تحسین کرده، در برابر خبرگی فناورانه‌ی اسرائیل به شگفت آمده، و درباره‌ی سهم اسرائیل در ایجاد یک سیستم دفاع موشکی یکپارچه در سراسر منطقه دورنمایی را ترسیم کرده – [سیستم یکپارچه‌ای] که محصول آن، مقاومت موفق ایالات متحده و اسرائیل در برابر حمله‌ی موشکی بزرگ ایران در ماه آوریل سال ۲۰۲۴ بود.

او در ماه مارس ۲۰۲۳ گفت که اضافه‌شدن اسرائیل «فرصت‌های امنیتی مشترک و سازنده‌ی بسیاری» ایجاد می‌کند، چرا که شرکای عرب سستکام، وقتی که کار به «دفاع در برابر بی‌ثبات‌کننده‌ترین فعالیت‌های ایران» می‌رسد، «عمدتاً تهدیدات را یکسان می‌بینند و غایت مشترکی با ارتش اسرائیل دارند». دو سال بعد

[یعنی در همین روزهای اخیر]، کوریلای در حالی که رفته رفته مهیای ترکِ سمت خودش می شد، به کنگره گفت که: «شراکت های عمیق ارتش - با - ارتشِ ستکام، شتاب دهنده ی شکل گیری این فرصت های وسیعی بوده اند که اکنون پیش روی ما قرار دارد»، که [در اینجا «اکنون»] یعنی بعد از باز صورت دهیِ خشونت بار خاورمیانه به دست اسرائیل طی بیست ماه گذشته - و [اشاره ی کوریلای به] فرصت هایی [است] که شامل «ممانعت از یک ایران هسته ای» می شدند.

به علاوه، بنا به گزارش ها، راه باز کردن برای این «فرصت» خاص برای کوریلای مستلزم آن شده بود که پشت سر رئیس جمهور [منصوب کننده ی] خودش دست به حربه هایی بزند تا عملیات های پرریسک اسرائیل در کشورهای اطراف را - که ورای آن حدی بودند که مطلوب کاخ سفید بایدن بود - تأیید کند. به گزارش اسرائیل هیوم، در یک مورد، کوریلای به «دوست خوب»ش هالوی توصیه کرده بود که چطور حمله ی زمینی اکتبر ۲۰۲۴ به درون لبنان را به واشتگتن بقبولاند.^{۳۲} به تبع این توصیه، مقامات اسرائیل برای پیشگیری از گریزاندن مقامات ایالات متحده، در راستای توصیه ی کوریلای، مطیعانه مقیاس حمله و طرح های جنگی عملیات را کوچک نمایی کردند.

در یک مورد دیگر، پس از اینکه به اسرائیلی ها هشدار داده شده بود که طرحشان برای تهاجم به کارخانه ی موشکی ایران در سوریه در ماه سپتامبر^{۳۳} می تواند روابطشان با کاخ سفید را عمیقاً مسموم و مختل کند، باز هم کوریلای سراغ تماس هایش رفت. همین روزنامه ی دست راستی گزارش داده^{۳۴} که کوریلای بدون اطلاع دادن به واشتگتن نیروهای ستکام را برای شرایطی که عملیات اسرائیل دچار مشکل شود مهیا کرد، و فقط «در لحظه ی درستش» کاخ سفید و وزیر دفاع را در این باره در جریان قرار داد و آنها را قانع کرد که سیفون را روی طرح های اسرائیل نکشند.

کوریلای از جنگ های اسرائیل، هم علیه حزب الله و هم علیه حماس راضی بود، آن هم به رغم هزینه های انسانیِ گراف، نقض های حقوقی و محکومیت های بین المللی ای که به دنبالش آمده بود. کوریلای در ماه ژوئن امسال با لبخندی که روی صورتش پهن شده بود، به کمیته ی خدمات مسلح مجلس گفت: «از هم پاشیدگی» (که این «از هم پاشیدگی» اصطلاحی مکتبی^{۳۵} است) حزب الله لبنان به دست اسرائیل را همه ی ارتش های بالا و پایین جهان باید مطالعه کنند. درخشان بود. [و نیز] کاری که با حماس کردند.

در ماه مارس گذشته، او از برنامه‌ی تهاجم زمینی اسرائیل به رفح دفاع کرد^{۳۶} - برنامه‌ای که در آن زمان با مخالفت کاخ سفید در ساحت رسمی مواجه بود^{۳۷}، تا آنجا که کاخ سفید تهدید کرده بود در صورت وقوع این حمله، ارسال بمب به اسرائیل را متوقف خواهد کرد.^{۳۸} کوریلاً اصرار داشت که هدف این تهاجم [زمینی به رفح] دستیابی به رهبران و «تونل‌های راهبردی» حماس است، و اصرار کرده بود که نیروهای اسرائیلی فقط زمانی در آن منطقه دست به عملیات خواهند زد که مطمئن باشند غیرنظامیان در موقعیتی حفاظت‌شده هستند. کوریلاً بعداً اذعان کرد که تنها منطقش [برای این مدعا] «اطمینان‌بخشی‌هایی شفاهی و مکتوب» مبنی بر این بود که اسرائیلی‌ها از قوانین جنگ تبعیت خواهند کرد. (بعداً، اسرائیل در ابتدای تهاجم به رفح، سریعاً یک بیمارستان و یک اردوگاه چادرنشینان را بمباران کرد و کودکان و کسانی دیگر را زنده‌زنده سوزاند)^{۳۹}.

کوریلاً حامی پرشور گشودن یک جنگ مستقیم (و غیرقانونی^{۴۰}) با یمن و حوثی‌های حاکم بر یمن هم بود، و استدلال می‌کرد که حوثی‌ها - به رغم وجود شواهد^{۴۱} بی‌شماری به‌خلاف^{۴۲} - انگیزه‌ی راستینشان [مقابله با] قتل عام فلسطینی‌ها به دست اسرائیل نیست. او در همان جلسه‌ی استماع گفت «می‌گویند موضوع بر سر غزه است، اما یک قرص نان هم به غزه نداده‌اند». در ادامه‌ی همین بحث، او با نایب‌رییس کمیته‌ی خدمات مسلح مجلس، راب ویتمن، درباره‌ی سؤال ویتمن حول دوام‌پذیر بودن سیاست بایدن برای استفاده از موشک‌های ۳ میلیون دلاری برای سرنگون کردن پهپادهایی که یک صدم آن موشک‌ها قیمت داشتند^{۴۳}، به مجادله پرداخت.

کوریلاً پاسخ داد: «بایستی ایران تأمین حوثی‌ها برای این حملات را متوقف کند».

ویتمن در جواب گفت: «گوش کنید؛ شما خوب بلدید سؤال را دور بزنید».

چهار ماه بعد از آن، کوریلاً فشار آورد تا دخالت نظامی ایالات متحده علیه حوثی‌ها شدت بگیرد.^{۴۴}

و در انتهای امر، همه چیز به برخورد سخت تر با ایران منتهی می شود. وقتی در مارس گذشته از کوریا پرسیدند که آیا ابزارهای لازم برای مواجه شدن با انسدادی که حوثی ها [در حمل و نقل دریایی] ایجاد کرده اند را دارد یا نه، پاسخ داد: «کار دیگری که باید انجام دهیم، تحمیل هزینه به ایران است. و این اقدام مستلزم تلاشی است که تمامی دولت را در بر می گیرد. چون آنها هستند که دارند تسلیحات را فراهم می کنند.»^{۴۵} وقتی نماینده ی مجلس، مایکل والتز – که اندکی بعد در دولت ترامپ به کار گرفته شد و او هم در آنجا برای شروع جنگ با ایران فشار می آورد – نظر کوریا درباره ی این ایده را جویا شد که «بهترین راه متوقف کردن حوثی ها، خشک کردن زنجیره ی تأمین آنها در ایران است»، ژنرال اظهار موافقت کرد.

«هفتاد و پنج سال است که آنجا بوده ایم»

تمرکز باریک بینانه ی کوریا بر عقیم سازی ایران، هدفی فراتر از ایران دارد. به روایت وی، در زیر تمام کردارهای شریrane ی ایران، سایه ی روسیه و به خصوص چین پنهان است.

او سال گذشته گفت: «چیزی که می بینیم، وابستگی ایران است به چین، و وابستگی روسیه به ایران. ایران ۹۰ درصد نفتش را، که تمام آن تحت تحریم ایالات متحده است، به چین می فروشد. بنابراین، عملاً چین تأمین کننده ی مالی فعالیت های خرابکارانه و شریrane ی ایران در منطقه است.»

او در فرازی، توضیح داد که هرچند مأموریت سنتکام برای مبارزه با ایران از سال ۱۹۸۳ تغییری نکرده، اما آنچه تغییر کرده، آن است که «چین و روسیه، در مقام رقبا ی راهبردی، جایگزین اتحاد شوروی شده اند»، رقابتی که^{۴۶} «دایره اش به ناحیه ی مسئولیت سنتکام هم گسترش می یابد.» او بعداً گفت که در حقیقت «به اعتقاد من سنتکام، هم به معنای زبانی واژه و هم به معنای استعاره، جایگاه 'مرکزی' در رقابت با چین و روسیه را دارد.»

اما، بنا به هشدارهای مکرر کوریا، در حالی که در این منطقه روسیه صرفاً «نقش تخریب چی»^{۴۷} را باز می کند – و بعد از بیرون راندن بشار اسد از سوریه، نقش آن هرچه بیشتر و بیشتر نقشی کم اهمیت شده

— چین پیشروی‌هایی واقعی داشته است: از میان بیست‌ویک کشور حاضر در ناحیه‌ی مسئولیت سنتکام، نوزده کشور توافقات موسوم به «کمربند و جاده»^{۴۸} را امضا کرده‌اند، و همزمان اشتباهی عظیم چین برای واردات انرژی [به چین] و برای خریدن تجهیزات نظامی [از چین] را نیز ارضا کرده‌اند.

او سال گذشته هشدار داد: «آنها می‌خواهند بتوانند که جایگزین ایالات متحده در مقام نیروی مسلط — در مقام یکی از نیروهای مسلط در خاورمیانه بشوند».^{۴۹}

کوریلا به طور خاص درباره‌ی این واقعیت که چین توانسته بود توافقی برای احیای روابط میان ایران و عربستان سعودی را در ماه مارس ۲۰۲۳ جوش بدهد، «نگران» بود. آنچه که برای بسیاری کسان در جهان، کاهشِ دمای خوشایند بود میان دو رقیب در بخشی از جهان که به شعله‌پذیر بودن شهره است، نزد کوریلا نشانه‌ای اضطراب‌آور از «نفوذ چین در منطقه» به شمار می‌آمد.

او دو هفته بعد هشدار داد: «نه تنها آنان [=چینی‌ها] شاهد این هستند که اطلاعات اقتصادی و تجهیزات نظامی حاکی از قدرت ملی ایشان در حال ورود به منطقه است، بلکه اکنون به‌واقع برای نخستین بار شاهد [ورود] ابزار دیپلماتیکِ قدرت ملی آنان هم هستیم. چین این انتخاب را کرده که در مقیاسی جهانی وارد رقابت [با ما] شود. و این ناحیه، آن ناحیه‌ایست که رقابت در آن را برگزیده‌اند».^{۵۰}

این دلایل، برخی از دلایلی‌اند که کوریلا با استناد به آنها هشدار داد که بیش از هر چیز دیگر، احتمال دارد که رویدادهایی در ناحیه‌ی مسئولیت سنتکام، راهبرد دفاع ملی سال ۲۰۲۲ [ایالات متحده] را ناکام بگذارند. آن سند، هدف مرکزی خود را بر روی چین در مقام «چالشِ موجب شتاب»^{۵۱} پنتاگون قرار می‌داد و راهبردی را پیش می‌نهاد که «متمرکز بر جمهوری خلق چین» و «خواهان ممانعت از تسلط جمهوری خلق چین بر مناطق کلیدی [جهان]» بود.

کوریلا هشدار داد: «هدف چین برای تبدیل شدن به ابرقدرت اصلی جهان تا سال ۲۰۴۹ این منطقه را درست در مرکز توجه این کشور قرار می‌دهد. اراده‌ی پکن برای دست زدن به پروژه‌های پرریسک‌تر، پیوندهای ترجیحی آمریکا و دسترسی بی‌اختلال آمریکا را تهدید می‌کند. در مسیر فعلی امور، حضور

فزاینده‌ی فناوریانه و نظامی [چین]، یک چالش راهبردیِ رو به رشد برای شراکت‌ها، دسترسی‌ها، حضور نیروها و امنیت ایالات متحده در منطقه است.»

بسیاری از تحلیل‌گران استدلال می‌کنند که رابطه‌ی ایالات متحده و اسرائیل، بیش از ابتناء بر ایدئولوژی و پیوندهای فرهنگی یا قدرت لابی حامی اسرائیل، مبتنی بر قدرتِ سختِ سرد است؛ این استدلال می‌گوید که «اگر اسرائیلی در کار نبود، ایالات متحده باید یک اسرائیل را ابداع می‌کرد تا از منافعش در [آن] منطقه حفاظت کند»؛ و این جمله‌ایست که زمانی بایدن آن را گفته.^{۵۲} نشانه‌هایی می‌گویند که دیدگاه کوریلا هم همین است.

او در ۱۶ مارس ۲۰۲۳ به کمیته‌ی خدمات مسلح سنا گفت: «شرکای ما، مزیت نسبی کشور ما در برابر رقبایی چون چین و روسیه هستند.»^{۵۳} یک هفته بعد، او به کمیته‌ی همتای آن کمیته در مجلس نمایندگان گفت: «چیزی که ما عرضه می‌کنیم، شراکت‌هایی طولانی و ماندگار است. ما از گذشته آنجا بوده‌ایم؛ هفتادوپنج سال است که آنجا بوده‌ایم؛ امروز هم آنجاییم؛ و در آینده هم آنجا خواهیم بود.»^{۵۴} اشاره‌ای آشکار به مدت زمانی که از سال تأسیس اسرائیل گذشته: ۱۹۴۸.

این شراکت‌ها ممکن است به‌زودی توسعه نیز پیدا کنند. در ماه مارس، رهبری سوریه‌ی پسااسد توافقی را با «نیروهای دموکراتیک سوریه» امضا کرد که ائتلافیست به پشتیبانی آمریکا. توافقی که طی آن، این نیروها در ارتش دولت جدید ادغام می‌شدند، امری که برای ثبات آتی سوریه کلیدی به شمار می‌آمد^{۵۵} — آن هم درست سه روز بعد از سفر کوریلا به آن کشور و دیدارش با نیروهای دموکراتیک سوریه و فرماندهی آن.^{۵۶}

کوریلا در ژوئن امسال، وقتی که درباره‌ی آینده‌ی سوریه از او سؤال شد، به کمیته‌ی خدمات مسلح مجلس گفت: «به‌گمانم فرصت‌های چشمگیری وجود دارد. مزایای بسیاری می‌بینم. و برای ورود ما در حال حاضر، وجه منفی چندانی مشاهده نمی‌کنم. برای اینکه پای میز برویم شاید کمی بیش از حد منتظر مانده باشیم... حالا رفته‌ایم، و می‌توانیم ورود کنیم و راه پیش رو را شکل بدهیم.»

راه پیش رو چیست؟ کوریا، در اظهاریه‌ی مکتوبش در همان روز^{۵۷}، که ذیل عنوان «فرصت‌هایی برای رقابت راهبردی» نوشته شده، به «رهبری کردن وقوع یک آشتی مسالمت‌آمیز میان فرقه‌های مختلف در حال جنگ، و نشان دادن تمایل و آمادگی برای ادغام گسترده‌تر [کشور سوریه] در منطقه» اشاره کرده بود. چیزی که شاهدش هستیم، می‌تواند همان فرایندی باشد که سالها قبل کوریا درباره‌اش حرف زده بود^{۵۸}، که بنا به آن واشنگتن «در مسابقه‌ای برای جلب همراهی شرکایمان، پیش از آنکه چین بتواند به طور کامل در منطقه نفوذ کند» قرار دارد.

آنچه در میان است، صرفاً حقی انتزاعی برای لاف زدن بر سر اینکه چه کسی کلاتر خاورمیانه خواهد بود، نیست. همانطور که کوریا در سال ۲۰۲۳ نزد کمیته‌ی خدمات مسلح مجلس توضیح داد، نیمی از نفت و یک‌سوم گاز طبیعی مصرفی چین از کشورهایی که تحت لوای ستکام هستند تأمین می‌شود، و تقریباً تمام این منابع از طریق کشتی و از خلال تنگه‌ی هرمز منتقل می‌شود.^{۵۹} به گفته‌ی او، «این امر، نقطه ضعف چین است. خدا نکند که روزی نزاعی با چین پیش بیاید، اما ممکن است ما در موضعی قرار بگیریم که بتوانیم بخش بزرگی از اقتصادشان را در منطقه‌ی ستکام به خطر بیندازیم».

از قضا، قسمت شمالی تنگه‌ی هرمز در اداره‌ی ایران است، و این امر به هرکس که کنترل حکومت در ایران را در اختیار داشته باشد، این قدرت را می‌دهد که تجارت در این مسیر حیاتی را خفه کند. شرکای ایالات متحده یعنی عمان و امارات، جانب جنوبی این تنگه را اداره می‌کنند.

تمام گزینه‌ها روی میزند

حالا که کوریا فقط چند هفته تا بازنشستگی‌اش فاصله دارد، شاید بشود گفت که دورنمای وی قربانی موفقیت خود شده است. بی‌مهار گذاردن اسرائیل، تقریباً تمام خصم‌های ایالات متحده و اسرائیل در خاورمیانه را از بین برده و در را برای آن گشوده که بخش بزرگتری از این منطقه زیر چتر امنیتی ایالات متحده قرار بگیرد – که دستاورد سهمگینی است؛ به شرطی که بتوانید از جشنواره‌ی خشونت بی‌حدومرزی که این وضعیت را حاصل کرده، چشم‌پوشید.

اما، بیشتر مردمانی که واقعاً در آن منطقه زندگی می‌کنند، نمی‌توانند بر این خشونت چشم ببوشند. این رویکرد «اول نظامی»، این عارضه‌ی جانبی را داشته که جایگاه ایالات متحده در میان مردمان واقعی ساکن^{۶۰} در کشورهای «شریک» سستکام را ویران کرده^{۶۱}، و آنها را نسبت به چین بسیار بسیار خوش‌بین‌تر^{۶۲} [در قیاس با ایالات متحده] نموده.^{۶۳} کوریلای حامی وسعت دادن به پیمان‌های ابراهیم همچون راهی برای تعمیق همکاری نظامی و اقتصادی کشورهای عربی با اسرائیل و محکم‌تر کردن جای پای آمریکا در آنجا بوده؛ اما خشم مردمی در برابر جنگ‌های به پشتوانه‌ی آمریکای اسرائیل، شکل‌گیری این پیمان‌ها در آینده را ممتنع نموده^{۶۴}، و پیمان‌های پیشتر امضا شده [ی ابراهیم] را هم^{۶۵} به خطر انداخته است.^{۶۶}

کوریلای در اظهاریه‌ی ماه ژوئن خودش نوشت: «در حالی که شرکای ما همچنان در حال تنظیم جایگاهشان در جهان چندقطبی پیش رو هستند، همه‌ی گزینه‌ها را بررسی خواهند کرد؛ و تبعات اقدام یا عدم اقدام آمریکا در تمام فرایندهای تصمیم‌گیری ایشان اثرگذار خواهد بود.» در وضعیتی که پشتیبانی از اسرائیل همچنان زمینه‌ساز آشوب در منطقه می‌شود، کوریلای چه بسا بیش از آنکه خودش گمان می‌کند، درست گفته باشد.

¹ <https://jacobin.com/2025/06/kurilla-trump-iran-war-china>

² <https://www.reuters.com/world/middle-east/syrias-sectarian-violence-reached-capital-terrorizing-alawites-residents-say-2025-03-27/>

³ <https://www.reuters.com/investigations/pray-us-theyve-arrived-how-syria-descended-into-revenge-bloodshed-2025-03-17/>

⁴ Carpet-bombing

⁵ <https://www.middleeasteye.net/news/exclusive-us-quietly-sent-hundreds-hellfire-missiles-israel-iran-attack>

⁶ https://www.huffpost.com/entry/erik-kurilla-donald-trump-israel-iran_n_6851d0d0e4b038d013e288d9

⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=hj4woXGDIIs>

⁸ <https://docs.house.gov/meetings/AS/AS00/20250610/118307/HHRG-119-AS00-Wstate-KurillaM-20250610.pdf>

⁹ https://www.huffpost.com/entry/erik-kurilla-donald-trump-israel-iran_n_6851d0d0e4b038d013e288d9

¹⁰ <https://www.yahoo.com/news/jacked-gorilla-general-pushing-trump-093410844.html>

¹¹ <https://www.politico.com/news/2025/06/17/hegseth-erik-kurilla-iran-pentagon-response-00411007>

¹² <https://responsiblestatecraft.org/kurilla-israel-iran/>

¹³ <https://thegrayzone.com/2025/06/21/trump-cia-director-ratcliffe-and-centcoms-kurilla-mossad-stenographers-iran/>

¹⁴ <https://www.ynetnews.com/article/bj0z0eb1ll>

¹⁵ <https://www.jpost.com/middle-east/iran-news/article-858215>

¹⁶ <https://www.israelhayom.com/2024/09/01/idf-or-centcom-who-is-running-the-show-in-israels-military/>

¹⁷ <https://www.congress.gov/118/chrg/CHRG-118hrg54668/CHRG-118hrg54668.pdf>

¹⁸ https://www.armed-services.senate.gov/imo/media/doc/22-03_02-08-2022.pdf

¹⁹ <https://www.congress.gov/118/chrg/CHRG-118hrg54668/CHRG-118hrg54668.pdf>

²⁰ <https://www.congress.gov/event/118th-congress/senate-event/LC74357/text>

²¹ National Defense Strategy

²² Nuclear Posture Review

²³ <https://news.antiwar.com/2022/11/02/us-says-iran-is-not-trying-to-build-a-nuclear-weapon/>

²⁴ <https://x.com/RapidResponse47/status/1934939293593542685>

²⁵ <https://thecradle.co/articles/us-intel-report-determines-iran-not-building-nuclear-weapon>

²⁶ <https://www.nytimes.com/2025/06/19/us/politics/iran-nuclear-weapons-assessment.html>

²⁷ <https://www.cnn.com/2025/06/17/politics/israel-iran-nuclear-bomb-us-intelligence-years-away>

²⁸ <https://www.politico.com/newsletters/national-security-daily/2024/03/07/offload-secure-distribute-00145632>

²⁹ <https://www.972mag.com/israel-hayom-voters-netanyahu/>

³⁰ <https://www.israelhayom.com/2024/09/01/idf-or-centcom-who-is-running-the-show-in-israels-military/>

³¹ <https://www.jns.org/the-dramatic-operations-israel-coordinated-with-the-us-and-those-it-didnt/>

³² <https://www.jns.org/the-middle-east-flipped-upside-down-israel-us-relations-during-the-war/>

³³ <https://www.timesofisrael.com/120-commandos-deep-inside-syria-idf-reveals-daring-raid-on-iranian-missile-factory/>

³⁴ <https://www.jns.org/the-dramatic-operations-israel-coordinated-with-the-us-and-those-it-didnt/>

³⁵ doctoral

³⁶ <https://www.congress.gov/event/118th-congress/house-event/LC74248/text>

³⁷ <https://www.aljazeera.com/news/2024/3/18/biden-warns-netanyahu-against-mistake-of-invading-rafah-white-house>

³⁸ <https://www.cnn.com/2024/05/08/politics/joe-biden-interview-cnntv>

³⁹ <https://truthout.org/articles/rafah-invasion-was-once-bidens-red-line-but-israel-continues-to-cross-it/>

⁴⁰ <https://jacobin.com/2024/01/joe-biden-houthi-yemen-bombing-congress-war-powers>

⁴¹ <https://responsiblestatecraft.org/houthi-rebels-red-sea/>

⁴² <https://www.iiss.org/online-analysis/military-balance/2025/03/operation-poseidon-archer-assessing-one-year-of-strikes-on-houthi-targets/>

⁴³ <https://newlinesmag.com/argument/cheap-houthi-drones-are-draining-the-pentagons-coffers/>

⁴⁴ <https://www.wsj.com/world/middle-east/u-s-launches-effort-to-stop-russia-from-arming-houthis-with-antiship-missiles-98131a8a>

⁴⁵ <https://www.congress.gov/event/118th-congress/house-event/LC74248/text>

⁴⁶ https://www.armed-services.senate.gov/imo/media/doc/22-03_02-08-2022.pdf

⁴⁷ Acts as a spoiler

⁴⁸ مجموعه توافقاتی میان کشور چین و سایر کشورها برای همکاری‌های زیرساختی، همکاری در بازرگانی، سرمایه‌گذاری و سایر زمینه‌ها. نام‌گذاری این

مجموعه توافقات با الهام از «جاده‌ی ابریشم» قدیم انجام شده است. — م.

⁴⁹ <https://www.congress.gov/event/118th-congress/house-event/LC74248/text>

⁵⁰ <https://www.congress.gov/118/chrg/CHRG-118hrg54668/CHRG-118hrg54668.pdf>

⁵¹ Pacing challenge

⁵² <https://www.c-span.org/clip/senate-highlight/user-clip-joe-biden-were-there-not-an-israel-the-usa-would-have-to-invent-an-israel-to-protect-her-interest-in-the-region/4962369>

⁵³ https://www.armed-services.senate.gov/imo/media/doc/23-12_03-16-20231.pdf

⁵⁴ <https://www.congress.gov/118/chrg/CHRG-118hrg54668/CHRG-118hrg54668.pdf>

⁵⁵ <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/facilitating-new-sdf-agreement-key-stabilizing-syria>

⁵⁶ https://www.fdd.org/analysis/op_ed/2025/03/11/after-sdf-damascus-deal-a-spotlight-on-us-forces-in-syria/

⁵⁷ <https://docs.house.gov/meetings/AS/AS00/20250610/118307/HHRG-119-AS00-Wstate-KurillaM-20250610.pdf>

⁵⁸ https://www.armed-services.senate.gov/imo/media/doc/23-12_03-16-20231.pdf

⁵⁹ <https://www.congress.gov/118/chr/CHRG-118hrg54668/CHRG-118hrg54668.pdf>

⁶⁰ <https://responsiblestatecraft.org/arab-public-gaza-war/>

⁶¹ <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/united-states-rapidly-losing-arab-hearts-and-minds-through-gaza-war-while>

⁶² <https://www.ipsos.com/en-us/americas-global-reputation-takes-hit>

⁶³ <https://www.foreignaffairs.com/united-states/america-losing-arab-world>

⁶⁴ <https://www.972mag.com/saudi-israeli-normalization-gaza-crisis/>

⁶⁵ <https://www.dohainstitute.org/en/News/Pages/arab-public-opinion-about-the-israeli-war-on-gaza.aspx>

⁶⁶ <https://www.reuters.com/world/middle-east/thousands-march-rabat-demanding-end-morocco-israel-ties-2023-12-24/>